

економічного зростання. Покращення підприємницького середовища полягає у створенні сприятливої системи державного управління і належного дотримання підприємцями, органами державної влади та місцевого самоврядування вимог законодавства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Doing Business* // Міністерство економічного розвитку і торгівлі: сайт. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=232ba380-67ec-4689-a90e-f67da7840f9e&title=DoingBusiness> (дата звернення: 01.05.2019).
2. Про підприємництво: Закон України від 07.02.1991 № 698-XII // База даних "Законодавство України" / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/698-12> (дата звернення: 01.05.2019).
3. Про підприємства в Україні: Закон України від 27.03.1991 № 887-XII // База даних "Законодавство України" / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/887-12> (дата звернення: 01.05.2019).
4. Про Стратегію сталого розвитку "Україна-2020": Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015 // База даних "Законодавство України" / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (дата звернення: 01.05.2019).

**Когуч Олександра Віталіївна, магістрантка,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних і
фундаментальних дисциплін**

**АНАЛІЗ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ПРОБЛЕМИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ**

З часу прийняття в 1948 році Загальної декларації прав людини, збільшилася їх значимість, а це призвело до ще більшої моральної привабливості. У 1975 році, після Заключного акту з питань безпеки та співробітництва в галузі прав людини, був прийнятий стандарт поведінки у міжнародних відносинах: держави, які підписали Угоду, можуть контролювати повагу прав людини з інших країн, а також мати можливість вимагати обмеження їх порушень.

Тим не менше, права і свободи людини стали синонімом демократії, прогресу, економічного благополуччя, загального блага, рівності, справедливості і всього, що хтось сприймав як вищі цінності. Для правозахисних груп, які діють у посткомуністичних країнах, важко зрозуміти і пояснити їхнім прихильникам, що права і свободи людини не є магічним ключем, що відкриває всі двері, що ведуть до щастя і справедливості, а лише одним з багатьох принципів, які повинні існувати серед іншого, в демократичній державі, яка заснована на верховенстві права.

Водночас необхідно констатувати, що значний вплив на теорію та практику державного управління мають ідеї позитивістської концепції права, що збереглися як рудименти радянського минулого і продовжують впливати на сучасні владні відносини, на збереження авторитарної практики управління. Тому актуальними для теорії та практики державного управління залишаються завдання розкриття його правової основи та перетворення функції забезпечення

прав і свобод людини у важливий тренд розвитку публічного врядування [1-2].

Міжнародний індекс України в рейтингу економічної свободи зображено на рис. 1.

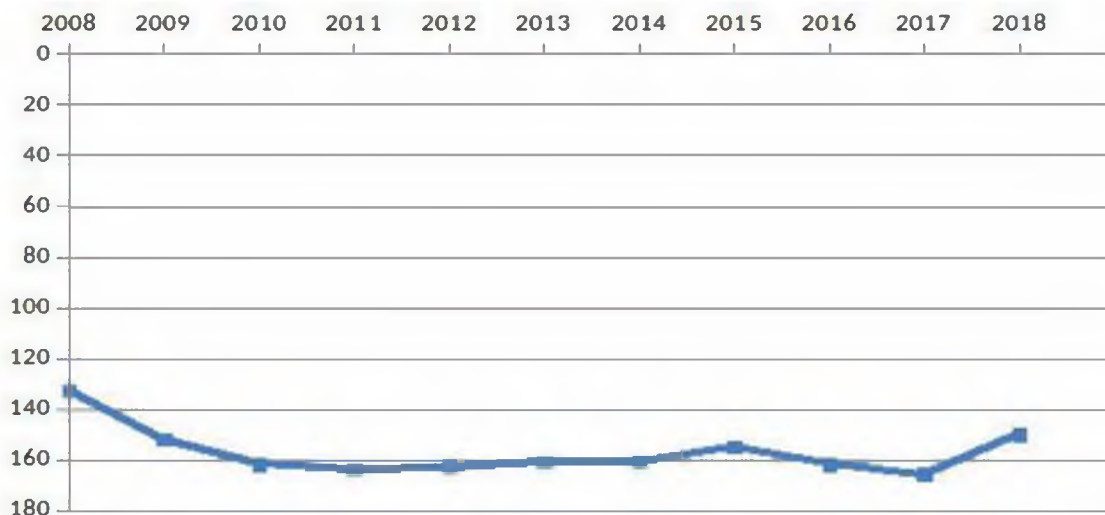

Рис. 1. Міжнародний індекс України в рейтингу економічної свободи

Примітка: складено автором за [3].

Вищезазначений рейтинг містить в собі критерії 12 свобод (від права власності до фінансової свободи), які приводять до висновку, що Україна вважається державою з невилною економікою. Україна знаходиться в групі країн з переважно невилною економікою. Це четверта категорія в градації груп. Крім країн з переважно невилною економікою виділяють країни: з вільною економікою, переважно вільною економікою, помірно вільною економікою і депресивною економікою.

Україна оцінена останньою серед 44 країн Європи, а її рейтинг нижчий регіональних за загальносвітовими показниками. Зазначається, що Україна, економіка якої серйозно похитнулася в результаті подій останніх років – анексії Криму та збройного конфлікту на Донбасі, досягла значного прогресу в реформуванні стала демократичною та прозорою. Однак, дослідники центру наголошують на необхідності боротьби з корупцією, розвитку ринків капіталу, приватизації державних підприємств і вдосконаленні законодавчої бази і верховенства права.

Фонд “Демократичні ініціативи” імені Ілька Кучеріва та фірма “Юкрейніан соціолоджі сервіс” на замовлення Програми розвитку ООН в Україні та у співпраці з Центром інформації про права людини провели загальнонаціональне опитування з 11 до 24 липня 2018 року (1998 респондентів у всіх областях). Види порушень, з якими особисто стикалися громадяни зображено на рис. 2.

Аналіз результатів загальнонаціонального опитування свідчить про те, що на фоні зменшення порушень проголошених фундаментальних прав людини, спостерігається зростання кількості порушень:

- права на справедливий суд;
- свободи вираження та доступ до інформації.

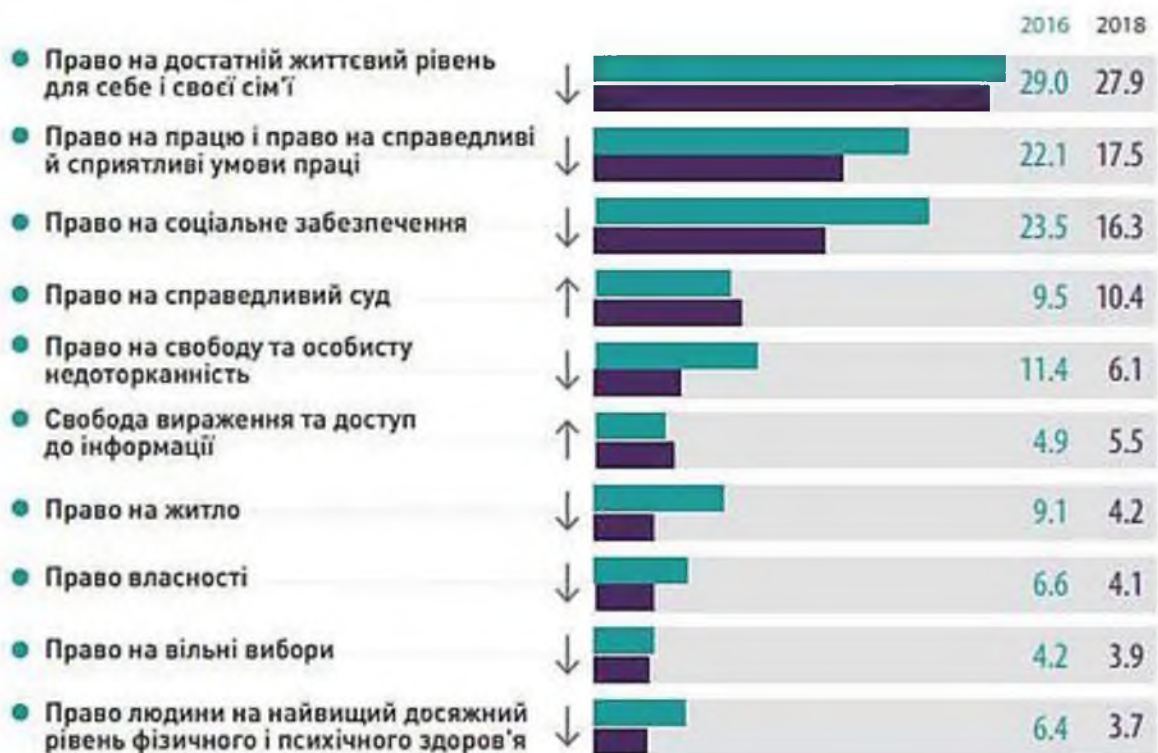

Рис. 2. ТОП 10 прав, з порушенням яких особисто стикалися громадяни
Примітка: складено автором за [4].

В той же час, необхідно відзначити суттєве зменшення приблизно на 50 % порушень прав, серед яких доцільно виділити:

- право людини на найвищий досяжний рівень фізичного і психічного здоров'я;
- право на житло;
- право на свободу та особисту недоторканність.

Наявність ситуацій, коли права громадянина або права близьких для нього людей порушували, зображено на рис. 3.

Рис. 3. Порушення прав громадянина або прав близьких для нього людей
Примітка: складено автором за [4].

Таким чином, вважаємо, що суб'єктами модернізації прав і свобод людини мають бути представники всіх гілок влади, теоретики державного управління та суспільно-політичних наук, громадські об'єднання та всі активні громадяни. В якості висновку можна констатувати, що необхідною умовою сучасної модернізації державного управління у сфері забезпечення прав і свобод людини і громадянина є наступні етапи:

- критичне переосмислення домінуючої з радянських часів позитивістської доктрини права та послідовне визнання субстативної концепції права;
- системна робота з формування сучасної правової культури; послідовне й системне впровадження людиноцентричної правової парадигми розвитку суспільно-владних відносин із всебічним дотриманням максими “людина – основна цінність і первинний суб'єкт права”;
- інституціалізація громадського спротиву владі, що порушує права людини або нездатна забезпечити їх захист.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Nye Joseph S. Jr. *Get Smart. Combining Hard and Soft Power* / Nye Joseph S. Jr. URL: www.foreignaffairs.com/articles/65163/joseph-s-nye.../get-smart. (дата звернення: 27.04.2019).
2. *Про Стратегію сталого розвитку “Україна – 2020”*: Указ Президента України № 5\2015. URL: www.president.gov.ua/documents/18688.html. (дата звернення: 27.04.2019).
3. *Україна в міжнародних рейтингах* // Фонд підтримки винаходів Мінекономрозвитку. URL: <https://www.sfii.gov.ua/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0-%D0%B2> (дата звернення: 27.04.2019).
4. *Третина українців відчують погіршення з правами людини після Майдану* // Українська правда. URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2018/12/12/7201031/> (дата звернення: 27.04.2019).

**Ткачук Олег Степанович, магістрант,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Забезпечення соціальної безпеки населення є однією із прерогатив регіональної політики владних органів місцевого самоврядування. Кожна людина у будь-якому віці потребує відповідного соціального піклування. Одним із таких основоположних принципів соціального піклування є надання відповідних послуг через заклади охорони здоров'я. Саме від того, як організований процес отримання індивідом медичних послуг і залежить територіальна організація закладів охорони здоров'я.

На загальнонаціональному рівні кожної держави визначено принципи та правила забезпечення охорони здоров'я населення. Проте, в силу регіональних особливостей розвитку територій, дані принципи та правила перетворюються лише в рекомендації, які неухильно повинні дотримуватися.